

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 28 czerwca 2016 r. – Christian Picart/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-355/16)

(2016/C 335/48)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Picart

Strona pozwana: Ministre des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w charakterze osób pracujących na własny rachunek takie, jak określone w art. 1 i 4 umowy z dnia 21 czerwca 1999 r. i w art. 12 załącznika nr I do niej, można uważać za równoważne ze swobodą działalności gospodarczej gwarantowaną osobom podejmującym lub wykonującym działalność na własny rachunek w art. 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie po zmianach w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy uwzględniając postanowienia art. 16 umowy należy stosować orzecznictwo, późniejsze niż ta umowa, będące pochodną wyroku z dnia 7 września 2006 r. w sprawie C-470/04, w sytuacji, gdy obywatel państwa członkowskiego, który przeniósł swoje miejsce zamieszkania do Szwajcarii, ogranicza się do zatrzymania posiadanych udziałów (akcji) w spółkach prawa tamtego państwa członkowskiego zapewniających mu niewątpliwy wpływ na decyzje tych spółek oraz pozwalających mu określać ich działalność, a który to nie twierdzi, że zamierza prowadzić w Szwajcarii działalność gospodarczą na własny rachunek inną niż ta, którą prowadził w państwie członkowskim, z którego pochodził, polegającą na zarządzaniu tymi udziałami (akcjami)?
- 3) Przy założeniu, że prawo to nie jest równoważne ze swobodą działalności gospodarczej, czy należałoby dokonywać jego interpretacji w ten sam sposób, w jaki Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej dokonał wykładni swobody przedsiębiorczości w swoim wyroku z dnia 7 września 2006 r. w sprawie C-470/04?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank
van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 27 czerwca 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko
Wamo BVBA i Lucowi Cecilowi Jozefowi Van Mol**

(Sprawa C-356/16)

(2016/C 335/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu ustawowemu, które każdej osobie fizycznej i prawnej zakazuje reklamowania zabiegów z zakresu medycyny estetycznej innych niż chirurgiczne oraz zabiegów z zakresu chirurgii plastycznej, tak jak czyni to art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 2013 r. regulującej kwalifikacje niezbędne dla wykonywania zabiegów z zakresu medycyny estetycznej innych niż chirurgiczne oraz z zakresu chirurgii plastycznej oraz zasady dotyczące reklamy i informacji w przypadku wymienionych zabiegów (B.S. z 2.7.2013), wprowadzony do ustawy z dnia 23 maja 2013 r. ustawą z dnia 10 [kwietnia] 2014 r. zawierającą rozmaite przepisy dotyczące ochrony zdrowia (B. S. z 30.4.2014)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Dz.U. 2005, L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 28 czerwca 2016 r. – UAB „Gelvora”/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Sprawa C-357/16)

(2016/C 335/50)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: UAB „Gelvora”

Druga strona postępowania: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stosunek prawny pomiędzy spółką, która nabyła prawo do długu na podstawie umowy cesji wierzytelności, a osobą fizyczną, której zadłużenie powstało w wyniku zawarcia umowy o kredyt konsumencki, w sytuacji gdy spółka ta prowadzi działania w zakresie odzyskiwania długów, jest objęty zakresem stosowania dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy pojęcie „produktu” użyte w art. 2 lit. c) dyrektywy obejmuje działania podejmowane w ramach wykonywania prawa do długu nabytego na podstawie umowy cesji wierzytelności w kontekście odzyskiwania długu od osoby fizycznej, której zadłużenie powstało w wyniku umowy o kredyt konsumencki zawartej z pierwotnym wierzycielem?
- 3) Czy stosunek prawny pomiędzy spółką, która nabyła prawo do długu na podstawie umowy cesji wierzytelności, a osobą fizyczną, której zadłużenie powstało w wyniku umowy o kredyt konsumencki i zostało już stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przekazanym do wykonania komornikowi sądowemu, w sytuacji gdy spółka ta prowadzi równoległe działania w zakresie egzekucji długu, jest objęty zakresem stosowania dyrektywy?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy pojęcie „produktu” użyte w art. 2 lit. c) dyrektywy obejmuje działania prowadzone w ramach wykonywania prawa do długu nabytego na podstawie umowy cesji wierzytelności w kontekście odzyskiwania długu od osoby fizycznej, której zadłużenie powstało w wyniku umowy o kredyt konsumencki zawartej z pierwotnym wierzycielem i zostało już stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przekazanym do wykonania komornikowi sądowemu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2005, L 149, s. 22.